

Latvieši vienmēr ēdīs pašceptu rudzu maizi

foto: D. Kļanska

♦ **MAIZES DAUDZINĀJUMS.** Inese Krūmiņa ugunij ziedo rudzu maizīti, balta siera gabaliņu un trejdeviņus dzīpariņus, lai daudzīnātu maizi.

❖ Daiga Kļanska, Lolita Lūse

Vakar Rotas un Valda Bērziņu mājas pagalmu piedziedājām ar dziesmām par latviešu sētas skaistumu, labības vākšanu, kulšanu, malšanu, cepšanu un ēšanu.

P agalmā no deviņiem žagariņiem kūrām uguni, lai nestu ziedu latviešu pamatēdienam kopš seniem laikiem – rudzu maizei. Inese Krūmiņa ugunij ziedoja rudzu maizi, balta siera gabaliņu un trejdeviņus dzīpariņus, lai daudzīnātu maizi un tās sniegtu labumu. Pirmo dziesmu vēlījām mājas saimniekam Valdim Bērziņam. Pēc dziesmas saimnieks nometnes dalībniekiem vēlēja gūt pārliecību, ka latvieši arī 21. gadsimtā paši audzēs labību, ceps rudzu maizi ar kraukšķīgu garoziņu. „Es zinu, ka būs cilvēki, kuri uzpuršies un audzēs labību, kuls un mals, lai paši varētu cept maizīti, kā to ir darījuši viņu senči. Un mēs nepieļausim, ka no tālām zemēm šeit ievēdīs maizi, kas nav raksturīga mūsu tautai,” solīja stiprais latviešu zemnieks. Viņš aicināja nometnes dalībniekus smelties spēku viņa sētā, kas ir ļoti īpaša ar savu enerģiju.

Vakardiena Mazsalacas zemniekiem bija īpaša diena, jo viņu labības laukos pirmo dienu devās kombaini un sākās ziemas kviešu plauja. V. Bērziņš gan atzina, ka šogad raža, iespējams, nebūs tik laba, tomēr bez mai-

zes latvieši nepaliks. Savukārt Rota Bērziņa nometniekiem bija atnesusi dienā kultos graudus, deva tos nogaršot, izstāstīja, kā var, pārbaudīt līpekļa saturu, kas ir svarīgi, lai izceptu garšīgu maizi, parādīja ierīci, ar kuru izmērīt mitrumu graudos, un pastāstīja, ka, šogad graudos ir 20% mitruma, tādēļ tos vajadzēs divreiz kaltēt.

Līdz ar dziesmām par maizi un labību izskanēja vairākas atziņas. Austris Grasis atgādināja, ka maize latvietim ir gan pārticība, gan pieticība. Ejot apraudzīt kādu jaunu mājokli, saimniekiem nes maizi un sāli. Tas pārticībai. Tai pašā laikā mēdz teikt, ka cietumniekam diendienā arī jāiztiek ar maizi un sāli. Tas pieticībai.

Katrs daudzīnājuma dalībnieks ugunij ziedoja gabaliņu rudzu maizes. Dūmi, kas mirkli vēlāk pacēlās no ugunsкура, smaržoja pēc graudiem un mīlestības. Bet atmiņā palika tā tumšā, bagātīgā smarža, ko ierakstīt savā atmiņā aicināja Inese Krūmiņa. Atceres: lai kur būsi un kur brauksi, tev prātā būs tumšās rudzu maizes stiprais un iedrošinošais apskāviens. Būs labi. ❖

| Dienas gudrība |

“Ja maizes krāsni viena pagale ilgi deg, būs ciemiņš pie ēšanas.”

| Dienas norise |

Piektdien, 30. jūlijā

- 08:00 Rīta vingrošana, peldēšanās, pastaiga
- 09:00 Brokastis
- 09:40 Mazsalacas 3x3 TV ziņas
- 10:15 Rīta ievirzes
- 12:30 Pusdienas
- 13:30 Pēcpusdienas ievirzes
- 15:45 Tikšanās ar Austri Grasi un levu Freinbergu, kuri stāstīs par maizi, latvju sētu un godiem. Jaunās skolas zālē, 2. Stāvā.
- 16:45 Pirmsvakariņu aktivitātes un sports
- 18:45 Vakariņas
- 19:30 Klasiskās mūzikas koncerts baznīcā.
- 21:15 Vakara dziesma, vakara pasacīņa un mazo bērnu guldināšana
- 21:30 Tautasdziesmu vakars kopā ar Andu Ābeli, kokačšanas ievirzes dalībniekiem un spēlmaņu kopu “Skutelnieki”.
- 22:30 Nīkšana, danči un vakarēšana

| Jubilejas |

♦ Sveicam jubilāri un gaviļnieku:

**Alisi Vaivodi un
Edmundu Barkānu**

| Fotostāstī |

foto: B. Krūmiņa

• Lietu, mietu, dejas un kustību teātrī kustas jauns un kustas vecs.

• Līvu valodas nodarbībā uz lapiņām bija sarakstīti vārdi, no kuriem vajadzēja izveidot teikumu.

• Vārām ziepes. Daži bērni vecākus šonedēļ pārsteiguši ar teikumu „Mammu, savāriju ziepes!”. Satraukumam nav pamata, jo bērni tiešām ir izvēlējušies īstas ziepes, turklāt ļoti daudzveidīgas gan pēc formas, gan sastāva.

• Ja nav zināms kāds augs, ir vērts piestāt pie augu ābeles uz auklas un vērtīgi izpētīt gan pašu augu, gan ielāgot tā nosaukumu.

Daces, Joahima un Artigas

nirmā nometne – notikumiem bagāta

❖ Daiga Kļanska

Dacei Balodei, Joahimam un Artigai Pihstrand Trulp no Zviedrijas Mazsalacas 3x3 nometne ir pirmā viņu dzīvē. Tā ir spilgtiem notikumiem bagāta.

foto: D. Kļanska

❖ Dace, Joahims un Artiga vēl nedēļu pēc nometnes ciemosies pie Latvijas vecvecākiem, bet tad atgriezīsies Zviedrijā, lai kopīgi ogotu, sēnotu, sportotu un muzicētu.

«**L**abi, ka mazos bērnus var atstāt 1/2x1/2, tas dod iespēju vecākiem apmeklēt ievirzes un iemācīties jaunas lietas. Mēs ejam uz keramiku, rotkalšanu pie Straupju pāra, Artigai ļoti patiek folklorā ģimenēm, jo īpaši rotaļa „Rupjmaizes kukulis”. Es iemācījos grābekļot, savukārt Joahims gribēja strādāt koka darbus, bet nokavēja, un tajā laikā viņš ir iemācījies peldties Salacā tā, lai straume neaiznes uz Skanokalni», stāsta Dace. Savukārt Joahims piebilst, ka viņš mācās runāt latviski, viņam ļoti garšo latviešu rupjmaize un biezpiena sierīze „Kārumš”. Mājās viņiem patīkot klausīties latviešu mūziku un skatīties latviešu filmas, arī meitiņai, kas brīvi runā latviski, patiek mūsu multfilmās.

Dace uz Zviedriju devusies pirms astoņiem gadiem, lai Karolinskas institūtā pētitu Latvijas iedzīvotāju HIV vīrusa paraugus. Institūta garderobē viņas uzmanību piesaistījis jauns virietis, kurš spēlēja vijoli. Joahims Dacei nav pievērsis uzmanību, bet viņai puīša spēle tik ļoti patikusi, ka kādu vakaru viņa uzdrošinājusies uzslavēt viņa vijolspēli. Joahims viņai atbildējis ar aicinājumu doties pastaigā. „Tā mēs pastaigājāmies joprojām, bet nu jau kopā ar meitiņu Artigu, un gaidām arī vēl vienu mazulīti,” stāsta

Dace. Dace Karolinskas institūtā ir doktorantūras studente, bet Joahimam ir maģistra grāds molekulārajā bioloģijā, un viņš patlaban studē pedagogiju un strādā ģimnāzijā.

Dace un Joahims vakar uzstājas arī „Brīvajā mikrofonā”, spēlējot vijoli un flautu. Joahims vijolspēli ir apguvis pašmācības ceļā 21 gada vecumā, savukārt Dace ir mācījusies Jaunpiebalgas bērnu mūzikas skolā. „Pirms kāda laika divi mūsu draugu pāri precējās un aicināja mūs abus spēlēt kāzās. Mums patiktu, ja varētu spēlēt kā tautas muzikanti,” stāsta Dace. Artiga stāsta, ka viņai arī patīkot spēlēt vijoli, to viņa reizēm aizņem no tēta,

Bijusi noruna: ja Joahims iemācīsies adīt, Dace iemācīsies spēlēt šahu. Nu Joahims ada un Dace spēlē šahu.

bet vecāki sola, ka meitiņai nopirkošot savu vijolīti. Artiga iet bērnudārzā un sestdienās apmeklē latviešu bērnu skoliņu.

Joahims spēlē šahu klubā, un viņiem bijusi noruna: ja Joahims iemācīsies adīt, Dace iemācīsies spēlēt šahu. Nu Joahims ada un Dace spēlē šahu. Savulaik viņi trenējušies arī karatē, bet pametuši tādēļ, ka nebija, kur atstāt Artigu. „Mums patīk būt kopā, mācīties „sasīpēties”, sportot, apmeklēt koncertus, sēnot un ogot. Un mēs noteikti zinām, ka pēc gadiem trim, kad būs paaugušies bērni, atkal brauksim uz 3x3,” sola Dace. ❖

Madarai skaists krokodils

❖ Antra Lāce

Ar tādiem bērniem strādāt ir tīrais prieks, saka keramiķis valmierietis Gatis Āboliņš.

Talanti prasa, lai tos atklāj — jo agrāk, jo labāk! Gatis teic: vajag attīstīt māksliniecisko dzirksti jau kādos sešos, septiņos gados, pilnīgi iespējams, ka jūsu bērnam ir fantastiska krāsu izjūta vai dotības citā jomā, ko jūs pat nezināt; arī te ir talantīgas meitenes, skaties, kā fantāzija strādā!

Labā nedēļa? Jā: kaut ko pamainīt apstākļos, drusku iziet ārā no savas dzīves — šī ir laba iespēja, tā Gatis.

Ari Gundegai Peniķei šī ir jau nez kurā nometne darbā ar mazajiem keramiķiem. Pirmajās dienās bērni veidojuši vāzītes, podiņus un svilpauniekus,

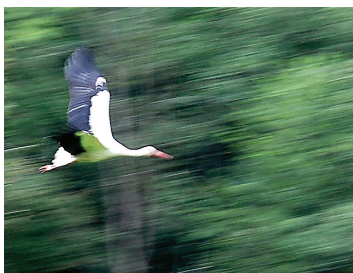
šodien ir grūtā brīvā tēma. Izrullē mālu kā piparkūku mīklu vai savirpina desiņas (smalkāk saka: lentas keramika, smejas Gundega) un ķeras tik klāt! Svilpauniekus taisīt nav viegli, citam arī neesot iznācis. Bērni atsaucīgi, pieklājīgi — labākus nevarot vēlēt!

Mazsalacietis Emīls savas vāzītes, svilpaunieku un krūzītes pirmajās dienās jau pabeidzis un tagad tāpat apmīļo mālu, zem ridzinieces Madaras pirkstiem pašlaik top apbrīnojami skaists (sic!)...krokodils. Rit visu ražu Gatis Valmierā apdedzinās, un sestdien tā būs apskatāma izstādē. ❖

No krustabām līdz bedībām

❖ Antra Lāce

Tāds ir cilvēka dzīves ritums, un tā likumības dievturības ievirzē izzina ieinteresētie kopā ar Marutu Voitkus-Lūkinu.

Man liekas, nav pareizi teikt: mans Dievs labāks nekā tavš, — ar prieku ieklausos Marutas vārdos. Viņa atzīst, ka daži dievturi gan tā darot, bet katrā ticībā jau esot ekstrēmisti...

Brastiņu Ernests savulaik skaidrojis, ka Dievs ir reizē gars un matērija, tēvs un māte, labais un ļaunais; mēs noģiedam viņa likumus un nolikumus, kas eksistē ārpus Visuma, un visam pārējam ar tiem jāreķinās, jo tās ir mūžīgas un neatkarīgas. Maruta ved interesentus pa Brastiņa taku dziļāk pārskatāmā pagātnē, un daudziem droši vien ir atklājums, ka dižais Imanuels Kants kādu kriksiti no savas filosofijas pa-

matiem (varbūt jāsaka: pilnīgi iespējams?) būvējis agrā bērnībā pie savas kuršu vecmāmiņas vērptajā ratiņā. Kants Kēnigsbergā kļuva par vācieti, jo skolots...kursis tāds nedrīkstējis būt. Metafiziskās spekulācijās balstītie Dieva esamības pierādījumi neko nepierāda, — arī Kants.

Un rau, tepat tiltiņš uz mūsdienām. Bluķi vilkuši esat, visa gada nejaučības reizē ar to sadedzinājuši? Tad varat zināt, ka ka vecajā Eiropā šīs bluķa un uguns tradīcijas turējušās apbrīnojami dzīvīgas. Laiku skaitīja gan pēc Saules, gan pēc Mēness, gan zīmēm, bet ik vietā pastāvējis tāds laika skaitīšanas veids, kas palīdz IZDZĪVOT. Izdzīvo tikai svarīgākais. Un: bluķis ir anglim uz kamīna, vācietim egles vainagā ar četrām svecēm, francūzim supergaršīgā kukā, kuras treknais pildījums rada uguni no iekšpuses...

No runām par svētrūpi ātri nonākam līdz – vārda dienu svinēšanas vajadzībai. Saki vēl, ka dievturi tikai par seno un apputējušo! Rit viņi runās par valsti un reliģiju. ❖

| Fotostāsti |

foto: B. Krūmiņa

• Nez par ko tik nopietni aizdomājies Krūmiņu Edžus? Varbūt par uzvaru "Zaglī"? Bet pagājšnakt izveicīgāks bija Edmunds Barkāns, kurš uzvarēja ar Mētru.

• Krūmiņu saime lūko pēc papildporcijām nometnes kafejnīcā.

• Ceļā uz maizes daudzīnājumu.

• Vēlot mazsalaciešiem labu graudaugu ražu, nometnes dalībnieki ugunij ziedo rudzu maizes šķēlīti.

Fotostāstī

foto: B. Krūmiņa

• Aijā, žūžū Krūmiņbērns, dzied māmiņa Egija, kura dažādās muzikālajās apvienībās uzstājas „Brīvajā mikrofonā”.

• Anda Ābele „Brīvajā mikrofonā” uzteica savas ievirzes apdāvinātos dalībniekus, kuri ļoti centīgi mācās koklesspēli arī ārpus ievirzes.

• Nometnes koris negaidīja sestdienas koncertu un jau „Brīvajā mikrofonā” varenī nodziedāja tautasdziesmu „Nebe maize pate nāca” Selgas Mencēs apdarē.

• Danco liels un danco mazs, danco vecs un danco jauns, līdz pat pirmie gaiļi dzied.

Jūs piedalāties, arī nepiedaloties!

3x3 politikas ievirzes dalībnieku vārdā:
❖ Ieva Freinberga un Pauls Bērziņš

Pieņemsim, ka vēlēšanās piedalās četras partijas, no kurām neviena Jums nešķiet patiesi laba un rīcībspējīga. Ko darīt? Nebalsot? Tas ir visliktākais, ko Jūs varat darīt. Mēs aicinām Jūs balsot vismaz par mazāko ļaunumu! Kāpēc?

Partija	Vietas Saeimā, ja visi balso	Vietas Saeimā, ja ir nebalsotāji vai balsotāji par sarakstiem, kas nepārsniedz 5% barjeru	Vietas Saeimā, kas iegūtas no nebalsotājiem vai balsotājiem par sarakstiem, kas nepārsniedz 5% barjeru
Lielākais ļaunums #1	20	33	+13
Lielākais ļaunums #2	10	17	+7
Mazākais ļaunums #1	10	17	+7
Mazākais ļaunums #2	20	33	+13
Nebalsotāji vai balsotāji par sarakstiem, kas nepārsniedz 5% barjeru	40	0	-40
	100	100	0

Nebalsotāji patiesībā balso. Un balso arī par lielāko ļaunumu – visām tām partijām, kas iekļūs Saeimā. Tāpat par to balso arī vēlētāji, kas savas balsis atdos par sīkpartijām, kas galarezultātā nepārsniedz 5% barjeru. Tāpēc, ka šis vēlētāju balssis proporcionāli sadalīsies visām partijām, kas iekļūs Saeimā. Saeimā ir 100 deputātu vietas. Līdz ar to, piemēram, 20 vietas Saeimā ieguvušais Lielākais ļaunums no nebalsotājiem papildus iegūs vēl 13 vietas, kopā saņemot 33 vietas un iegūstot labas izredzes veidot koalīcijas valdību. Pēc SKDS datiem, nebalsotāju vai balsotāju par sarakstiem, kas nepārsniedz 5% barjeru, ir ļoti daudz – aptuveni 40%. Latviešu nebalsotāju skaits prognozēts krietni lielāks par cittautiešu nebalsotāju skaitu. Tātad t.s. „latviešu” partijām balsis tiks atņemtas vēl lielākā skaitā. Latviešu vēlētājiem pievilcīgo partiju ir daudz vairāk nekā t.s. „krievu” partiju. Tādēļ latviešu vēlētāju balssis sadalīsies pa daudzām partijām, līdz ar to iegūstot Saeimā daudz mazāk vietu nekā divas lielākās t.s. „krievu” partijas.

Vai to Jūs vēlaties?

Atsakoties piedalīties Latvijas politiskajā dzīvē, Jūs deleģējat šo pienākumu citiem, kam ar Jums, iespējams, ir pilnīgi pretēji politiskie uzskati. Tāpēc Jūs par valsts politiskajām norisēm esat tikpat atbildīgi kā tie, kas vēlēšanās ies balsot.

Līdz ar to ir pavisam liela iespēja, ka šis t.s. „krievu” partijas Saeimā iegūs nozīmīgu pārsvaru, kā tas notika pēdējās Rīgas domes vēlēšanās.

Jums ir ne tikai tiesības, bet arī pienākumi pret savu valsti!

Tad tām būs reāla iespēja veidot koalīcijas valdību un politiskā spiediena rezultātā Latvijas Valsts prezidents būs spiests apstiprināt viņu izvirzīto Ministru prezidenta kandidātu. Rezultātā pilnīgi reāli varētu mainīties valsts politisko procesu uzsvars un virzība. ❖

Vecākiem jādomā par bērnu drošību

❖ Lolita Lūse

Tas, ka šur tur lido un iedzel kāda lapsene vai zem kāda papēža trāpās asāks akmens, ir štrunts salīdzinājumā ar to, kas notiek animācijas ievirzē.

Jau nedēļas sākumā ievirzes vadītāji sāka meklēt galvenās lomas atveidotāju savai Mazsalacas 3x3 animācijas filmai. Ilgi un grūti meklējot un vērtējot piemērotākos kandidātus, galu galā aktieris tika atrasts. Smuks kā bilde, labi barots un labi kopts, elegants, smalkās drānās, veselīgu ādu un perfektu figūru. Jau filmēšanas laikā animācijas ievirzes dalībniekiem radušies

plēsīgi nodomi, bet visi turējušies kā viri. Bet, tikko bija nofilmēti pēdējie filmas kadri, visi ievirzes dalībnieki metās sūri grūti meklētajam aktierim klāt, saplosīja viņu gabalos un apēda. Vecāki! Domājiet, uz kurām ievirzēm savus bērnus sūtīt ir droši un par kurām nodarbēm tomēr jāpadomā. Cerams, ka animatori noslēguma vakarā atzīsies, kādēļ galvenās lomas tēlotāja vairs nav starp viņiem. ❖

Mārtiņš Rītiņš piesit kāju

❖ Lolita Lūse

Vakar kafejnīcā dienas viesis Mārtiņš Rītiņš nevarēja atrast sev neko pa prātam un pat piecirta kāju.

Beigās neēda neko un sēdēja pie galda tāpat vien, sarunādamies ar nometnes vadību un Inesi Krūmiņu. Ja Mārtiņš būtu jāuzņem ciemos, ielūdzējam būtu krietni vien jāpiedomā, ko viņam celt galdā. Rītiņš ij pirkstu klāt neliktu, ja galdā būtu kāds ēdiens no vistas, kura augusi putnu fabrikā. Viņš uzskata, ka nevar sanākt labs ēdiens no putna, kas audzis nepiemērotos apstākļos. Fabrikās katram putnam ir atvēlēta teritorija A4 formāta lapas lielumā, viņiem ir milzīgs stress, nav saules gaismas, bet māks-

foto: D. Kļanska

ligais apgaismojums tā vien mudinot: ēd, ēd, ēd! Mērķis ir viens: putns brangāk jābaro, lai tas ātrāk izaug, - tā savu domu pamato Mārtiņš. Vēl viņš apgalvo: „Ja tu ēd putna gaļu, tātad tu ēd antibiotikas, jo fabrikās putniem pastiprināti dod dažādus medikamentus, lai viņi neslimotu. Tāpat Mārtiņam netiek dārzeņi, kas auguši kā reanimācijas nodaļās: augsne dažādas caurulītes, pa kurām augam nonāk dažādas barības vielas. Mārtiņam vajag to, kas audzis lēni un dabīgi. Un to viņš novēl arī citiem. ❖

| Kā domā Tu? |

Kā tu juties, ziedojot maizi ugunij?

Ilze Heinca, 38 gadi, Rīga:

-Ja jau rituāls, tad jāziedo! Mazītes iemešana ugunī bija rituāla sastāvdaļa, un parasti jau tiek ziedotas lietas, kas pašiem mīlas.

Elizabete Marija Skraštiņa

Anda Ābele, 48 gadi, Rīga:

-Ierasti patīkami, jo ne pirmo reizi ziedoju ugunij. Jo sadeg tikai rupjā matērija, - smalkā aiziet smalkajā pasaulē. Līdz ar to arī mīlestība un labās domas, kas tai veltītas.

Andra Nora Davidone

Līga Reitere, 42 gadi, Ventspils:

-Es ilgi turēju maizes gabaliņu rokā un piedomāju par to, cik daudz ir ieguldīts, lai šī rudzu maize taptu. Ziedojot ugunij, es piedomāju, ka arī pati gribu būt tik stipra kā rudzu grauds un tik izturīga kā rudzu maize - tik vērtīga un tik vajadzīga.

Antra Gaile

Andris Tomašūns, Jelgava:

-Es atzistu, ka ziedojums ir vajadzīgs, jo tā ir psiholoģiski ļoti spēcīga saikne. Katrs jūta savādāk, ar ko viņš kontaktējās, kad maizi iemeta iekšā. Es esmu par to, ka ziedot vajag. Man patīk! Vajag alus malku noliet zemē. Maizīti iemest ugunī. Viss labais atmaksājas šai pasaulē. Ja tu padomāsi par citiem, tad arī dzīve tevi neaizmirsīs.

Emīls Ozerinskis

Lolita Lūse, 34 gadi, Ķekava:

-Man bija žēl mest maizīti ugunī, bet tad sapratu, cik tas patiesībā ir svētīgi. Ziedot nozīmē atdot nevis to, kas tev pašam nav vajadzīgs, bet tieši otrādi - atdot to, ko tev pašam ļoti gribas vai vajag. Mazais puika gan, tuvodamies ugunskuram, veikli apēda maizīti, ugunij atdodams vien mazu garoziņu.

Laura Grotuse

| Harmonijai |

Evas un Kriša enerģētiskā duša

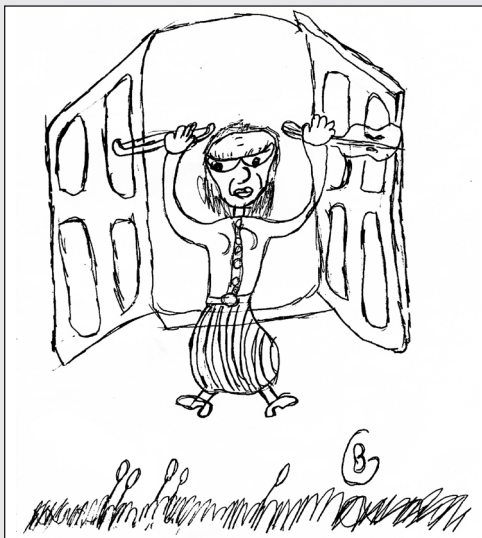
Nolēmu pievienoties rīta vingrinājumiem prātam un ķermenim kopā ar Evu un Krišu. Biju gan nedaudz sabažījies, vai tik mošanās procedūra nebūs par strauju manam vēl aizmigušajam prātam.

Bet nē, dabūju enerģētisko dušu un miegs ātri vien pagaisa. Kaut esmu nodarbojusies ar jogu un dažādiem sporta veidiem, šādas enerģētiski piepildītus vingrinājumus nebiju vēl darījusi. Man tie bija interesanti ne tikai praktiski, lai šodien pamostos un dienas garumā justos mundri, bet tie izraisīja man idejas par šo vingrinājumu izmantošanu arī

manā darbā. Tie attīsta pašaušanos uz kolēģiem, saskarsmes brīvību un uzmanību pret biedriem un tuvākajiem. Tāpēc domāju, ka tie var lietot noderēt komandu veidošanas treniņos, kad uzņēmuma vadība vēlas nodibināt savstarpēju saskaņu. Iet kopsoli vienotā elpā, prast vadīt, lai sekotājs neaplaustu kaklu, un prast sekot, nezaudējot saikni -

tās ir nedaudzas mākas, kas, manuprāt, Evas un Kriša pasniegtā vingrošana, lai kā arī to sauktu, pilnveido. Ļoti pamācoša vingrošana. Varbūt var pat saukt par tiekšanos uz harmonisku sevis apzināšanos starp līdzcīvēkiem. ❖

Inga Zemdega-Grāpe

Kad nevar pa durvīm, kāpjam pa logu

Danču muzikantei Ilgai Reizniecei vakar gadījies krenķis. Ilga dzīvo istabā aiz spēļu zāles.

«**M**an jau bija aizdomas, ka puiši pabeigs spēlēt un, projām ejot, aizslēgs durvis,” stāsta muzikante. Protams viņas aizdomas piepildījušās un puiši durvis bija aizslēguši. Kas atliek gadījumā, ja durvis ciet? Jāver valā logs. Ilga tā arī darijusi. „Labi, ka pirmais stāvs un izkāpt pa logu pavisam vienkārši,” smeļ Ilga. Savukārt skolas dežurante šorīt pamanījusi, ka kāds pa logu nācis arī skolā, nogrūžot zemē puķu podus. Tomēr no drošiem avotiem zināms, ka tā noteikti nav bijusi Ilga.

| Interesanti |

Statistika

◆ Nometnes vidējais dalībnieku vecums ir 21 gads. Nometnes jaunākajiem dalībniekiem - Zigim Gaujeniekam un Gustavam Krūmiņam - trīs mēneši, bet vecākajam dalībniekam Manfredam Zīvertam - 85 gadi.

Kurš no jums šonedēļ ir stūmis mākoņus, tiem nepieskaroties, glaudījis zirgu, kura nav, attīrījis ceļu, paļāvīgi sekojis biedriem un aizvērtām acīm iejuties Saules karaļa Luija XIV adā?

Nu, protams, tie, kuri spēj piecelties, lai piedalītos Evas un Krišjāņa vadītajās nodarbībās. Bet ir vērts! Sevi pamodini un iekustini dienai bez īpašas piepūles, bet bonusā iegūsti fantastiskas enerģijas. Ari tev ir iespēja piedalīties! Es, kas reiz iejutos Luija XIV adā, iegūstot varu par visiem pavalstniekiem, saprotu, kā jūtas politiķi, kuri ieguvuši varu.

Vija Liepa

| Pazinojumi |

◆ **Piektdien, 30.jūlijā, plkst 19.30 Sv.Annas baznīcā svētbriķis un koncerts komponista un ērģelnieka Ādama Ores piemiņai. Vada mācītāja vietas izpildītājs Edijs Kalekauris. Koncertā piedalās ērģelnieks, Latvijas Mūzikas akadēmijas profesors Tālvāldis Deksnis, Burtnieku novada senioru jauktais ansamblis, vadītāja Ausma Dzintare.**

◆ **Kokles spēles dalībnieki Andas Ābeles vadībā aicina visus uz tautasdziesmu vakaru piektdien, 30.jūlijā, plkst.21.30 skolas aktu zālē. Uzstāties un dančus spēlēs spēlmaņu kopa „Skutelnieki”.**

◆ **Pie dežurantes Guntas var pasūtīt rudzu rupjmaizi svētdienai. Mazie klaipi 800 g par Ls 0,70 Lielie klaipi 2 kg par Ls 1,90 Par maizīti iepriekš jāsamaksā Guntai. Katrai ģimenei nometnes organizatori ceļamreizē dāvinās rupjmaizes klaipiņu.**

| vērtīgi |

Piektdien notiks jogas nodarbība. Tiekamies plkst.7.30 pie muižas.

Līdzī jāņem peldkostīms un dvieļi, lai būtu ērtāka sēdēšana jogas laikā.

Par čamdīšanos, izēšanasos un troksni

Ja tu zinātu, kas te notiek, bumbulīt! Katru rītu tā līdz pusdienlaikam plāvinā pie skolas visu acu priekšā notiek grupveida grābstīšanās un čamdīšanās. Es pati redzēju, kā Batru Juris lika visiem sastāties aplī un tad blakusstāvētāju masēt zemāk, zemāk, zemāk un zemāk. Sievas stāvēja puspievērtām acīm kā apreibušas. Kurām vietām Juris lika pievērst īpašu uzmanību, es pat neuzdrošinājos teikt. Pateikšu vien to, ka dažas no tām bija priekšpusē, bet dažas mugurpusē. Ko viņi tā grupveidā darija vakar, es nezinu, bet apmēram spēju iedomāties, kas skolas pagalmā notiks rīt, par sestdienu nemaz nerunājot. Tur viss notiks, vismaz tā izskatās. Trešdienas vakariņās pie galda visi tā pieēda viderus ar risiem un mērci, ka knapi varēja pakustēt, bet neatbarojamais Tomašūnu Jānis kā izēdājs: gribu vēl, gribu vēl! Nabaga virtuves meitenes skrēja ap galdiem, ka papēži vien zibēja - Jānītis izsalcis, Jānītis izsalcis. Izēda viens pats četras bļodas mērces un vēl sukstījās, ka par maz esot. Dzirdēju, ka viena tā bļoda bijusi paredzēta uz desmit cilvēkiem. Tā kā Jānis līdz dibenam sausas izēda četras bļodas, tad nu rēķiniet paši. Kad viņam nesa jau ceturto risu bļodu, tā kā aprāvās: nu, pietiek, pietiek. Tomašūnu Andris arī to vien darijās

kā musinājis tautu: dodiet mērci, dodiet mērci! Turpmāk visi, kam šķiet, ka varētu vēl kaut ko uzēst, ejiet pie Tomašūniem. Viņiem ir fantastiskas spējas dabūt ēdienu pat tad, kad šķiet, ka jau viss ir apēsts.

Vakar Daudzinājuma bija ļoti laba dzirdamība. Nez, ko nometnes dalībnieki būtu darijuši tad, ja skaņu pastiprinātu ar sagādāto aparāturu. Par laimi, cilvēki, kam bija jāgādā par apskaņošanu, visas iekārtas bija nolikuši neistajā plāvinā, tā pasargājot daudzdzinājuma dalībniekus no pārlieku skaļiem trokšņiem. Citādi būtu iznācis kā Brīvajā mikrofonā. Paši dzirdējām, kas notiek, kad pārcenšas. Redz, Cepļu Dina ar savu māsu Ingu, viriem un bērniem bija iemācījušās dziesmu, priekšnesumā izmantojot specefektu, ko nevarēja nepamānīt. Tā kā sprāga, tā kā zibsnija. Blikšķis bija pamatīgs, izskatījās, ka viens prožektors kirdikt, bet skaņu vīram Davidonim i ne spalva nepakustējās. Kas tad viņam - viņš gan jau zināja, ka tāds troksnis būs! Nevarēju gan salāgot klusās un rāmās dziesmas tekstu ar to blikšķi. Vai tur bija domāts, ka apdziedātais kumeliņš kāju pie zemes piecērt vai klusi paceļ asti kādā tālākā stūrī - nezinu.

Redzēs, ka te ies tālāk.

Sievīna Mazsalacā